

ikke staa fjendtligt overfor hinanden; i et saa lille Land som vort er det nødvendigt, at vi støtte hinanden. Og at vort kære Landbrug altid har fundet Støtte hos Byrepræsentanterne, tror jeg, min Kollega har Ret i, for der er ikke den Bevilling, som vi ikke her i Tinget have stemt for, hvad enten det var Forsøg, Planteavl, Tuberkulin, Svineavlscentre eller andet. Vi vidste ikke, hvad vi stemte for, men vi stemte for det heroppe, bare fordi det var til Landbruget. Naar vi andre saa komme og ville have en lille Smule at bestille, saa forstaar jeg ikke, at de ikke kunne give os det, og derfor paataler jeg det. Jeg er ellers ikke krigslysten, men jeg kunde have Lyst til at lave Finanslovs-konflikt paa dette Punkt og lade Finanslovsforslaget komme ned i det andet Ting, for det er min Overbevisning, at det efter den Omgang, det har faaet heroppe i Dag, vil stemme for en saadan Anmærkning. Jeg haaber, det er sidste Gang, vi skulle have Lejlighed til at paatale Forhold af denne Art; og jeg haaber, at der hos rette vedkommende maa findes saa megen Velvillie over for dansk Arbejde, at de ville tage Hensyn til de Udtalelser, der ere faldne ved denne Lejlighed.

Den ærede Ordfører for Regeringspartiet (J. Pedersen) omtalte i Gaar, at der var nogle Steder, hvor der kunde spares. I en Tid, hvor der er Tale om nye Skatter, er det rart at vide, hvor vi kunne faa nogle Millioner ind, naar det kan ske uden nye Skatter. Den højtærede Indenrigsminister var inde paa det, og det viste sig, at han havde været hurtig i Vendingen, thi allerede nu var der nedsat, saa vidt jeg forstod, en Kommission til at tage under Overvejelse, hvorledes Forholdene i Henseende til det af den ærede Ordfører fremdragne Forhold om Sygekasserne kunde ordnes paa en mere tilfredsstillende Maade. Jeg er i det heldige Tilfælde at kunne supplere den ærede Ordførers Betragtninger over, at der var noget galt ved disse Sygekasser. Jeg har med megen Interesse fulgt den Polemik, der har været ført med Lægerne, den Avisfejde, der er ført paa forskellig Maade, og hvor det viser sig, at Lægerne mene, at der er alt for mange velhavende, der ere Medlemmer af Sygekasserne. Det bliver endogsaa sagt, at hvert femte Menneske er Medlem af en statsanerkendt Sygekasse. Det er jo ikke Meningen, at Folk, der ere velhavende, skulle have Statsunderstøttelse. Og i Loven om de anerkendte Sygekasser, § 6, staar der ogsaa, at det skal være ube-

midlede Arbejdere, Husmænd, Haandværkere og næringsdrivende, lavt lønnede Bestillingsmænd og andre med de nævnte i økonomisk Henseende ligestillede Mænd og Kvinder. Der er senere kommet et Cirkulære fra Ministeriet af 15. Februar 1901, hvori det nærmere bestemmes, hvad der derved skal forstaaes; paa Landet maa de ikke have en Indtægt af mere end 800 Kr., højst 1,000 Kr., i Købstæderne 1,200—1,400 Kr., og i København 1,800 Kr. Men hvordan er det nu fortolket? Det er absolut fortolket paa en saadan Maade, at endogsaa Folk, der ere meget velhavende, sidde og faa deres Understøttelse i Sygdomstilfælde uden Hensyn til deres Indtægter. Jeg stiller her et lille Materiale til den højtærede Ministers Raadighed, det er ganske privat. Det er fra en Mand, der paa Grund af sin Stilling — han er ved Forsikringsvæsenet — kommer i Berøring med en Mængde Mænd Landet over, og han fremhæver bestemte Eksempler. Han siger f. Eks., at for Lærernes Vedkommende er der 60—70 pCt. af Lærerstanden, der uberettiget staa som nydende Medlemmer af Sygekasser. Der blev netop af den højtærede Minister talt om, hvor velstillede de efter de nuværende Lønningslove vare; det kan altsaa ikke være Meningen, at de skulle blive staaende der. Denne Mand fremhæver endvidere, at en Lærer i Aalborg-Egnen — nu skal jeg ikke komme nærmere ind derpaa — med en Indtægt af ca. 4,000 Kr. aarlig staar som nydende Sygekassemedlem, og han siger videre: En i Nørre Tranders med ca. 3,000 Kr. i Indtægt har meddelt mig, at naar han skal have Lægehjælp, behøver han blot at telefonere til Aalborg, saa kommer Lægen i Bil, Kommunen betaler Bilen og Sygekassen Lægen; der er ingen Børn under 15 Aar hjemme, og han har selv udregnet, at Statens og Kommunens Udgifter til Behandling af Sygdomme i hans Hjem andrage ca. 30 Kr. aarlig. Det er jo meget rart for en Mand, der har en 3,000—4,000 Kr. i aarlig Indtægt, saaledes at faa Statsunderstøttelse. Min Meddeler nævner endvidere en Mand i Rougsø Herred, gift, men uden Børn, Indtægt 2,700 Kr. aarlig og en Formue, der anslaaes til ca. 30,000 Kr.; han staar ogsaa som nydende Sygekassemedlem. Saadan kan jeg blive ved, der er endnu flere forskellige Tilfælde, men det skal jeg ikke trætte det høje Ting med. I Modsætning dertil kan anføres, at der er en Andenlærer i Lihme pr. Mørke med en aarlig Indtægt af 900